



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ΤΟΥ ΓΙΣΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ISIDORI PELUSIOTÆ
 πρὸς τὸν τριτὸν τμήμα
 τριτὸν.
 Epistolarum liber tertius.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. α.



Ὅτι ἔτι γεννηθῆς, ἔτι βασι-
 λείας σοι λόγος ἔδειξεν, ἀλ-
 λά γε καὶ τὰς παρὰ σοὺς ἐπι-
 σταμίας ἀνείησιν ἀνείησιν ἀνείησιν
 καμφοδίας.

Μάρωνι. β.

Ὅτι ἀμφίδοξον, ἀλλ' ἔνδοξον ὄντα,
 καὶ γνάμνον, καὶ ἀληθῆ, καὶ παρὰ πάντων
 τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁμο-
 λογηθῆναι, καὶ πάντως ἐσόμενον τῆς
 χριστιανικῆς λόγον, ἐν τέρτοις δικαίως ἀνείησιν
 ἔχων, καὶ πᾶσι τῶν ὄντων κρίσιν μὴ εἶναι
 νομίζων παρὰ τῆς, ἵνα καὶ σωτὸν κολά-
 σεως, καὶ τῶν ὄντων σαρδάλων, καὶ ἡ-
 μῶν λύπης, καὶ τοῦ ραθύμου ἀπογνώ-
 σεως ἀπαλλάξῃς.

Ἀμμωνίῳ. γ.

Ἐν καιρῷ πολέμου καὶ μόνον τὸν σωτῆρα
 ζεῖοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις
 μὴ τεταρταῖς δοκῶντα, μὴ καταπα-
 ξεῖοντα δὲ, φίλον πρόποιτιν ἀνηγνόν.
 διὸ καὶ ὁ θεὸς χρησμός βοᾷ, ὁ μὴ ὦν κατ' ἑ-
 ἑμῶν, ἵνα ὑμῶν ἴδῃν.

Εὐτονίῳ διακόνῳ. δ.

Ἐπειδὴ καὶ τοὺς κομιδῆν προσέχον-
 τας τῆ ἀναγνώσῃ τὸν νοῦν τοῦτο διέ-
 λαθει, ὅτι ἐν ἀπασι μὴ, ὡς μὴ ἀ-
 ναγνώσκοντα. ἀλλὰ σωτῆρας φρά-
 σαμ, ὡς τὸ ὄχι τὸ σπύλον ἀσέρας καλεῖ
 τοὺς ἀπὸ τῆς ἀρίστης πολιτείας τοὺς
 θεωμένους φωτίζοντας γραφῶν, ἐν οἷς
 ἔτε ὡς φασῆρες ἐν κόσμῳ. ἔτι καὶ ὁ Δα-
 νιὴλ ἀσέρας καλεῖ τοὺς λαμπαρῶν μὴ
 δι' εὐσεβείαν, ἀρίστης δὲ ἀπὸ πολι-
 τείας. φησὶ γὰρ, καὶ ἔπεσον ὅτι τὴν

Zosimo Presbytero. 1.



I nec gehennæ, nec cælestis
 regni cura vlla te afficit, nec
 saltem te operam dare æquū
 fuerit, vt præsentis vitæ dicte-
 ria propulses.

Maroni. 2.

Non dubium, sed clarum atque cogni-
 tum, & verum, ab omnibusque viris erudi-
 tis, & sacris scripturis confessum, atque o-
 muino futurū extremi iudicij dogma pe-
 ctore conditum habere sanè debeas, ab
 iisque abstinere, quæ, dum iudicium mini-
 mē fore existimas, committis: vt hac ratio-
 ne, & teipsum pœna, & eos, qui te intuen-
 tur, offensione, & nos mœrere, & languen-
 tes ac torpidos desperatione liberes.

Ammonio. 3.

Bello grassante, non modò eum, qui si-
 mul sagittas mittit, sed etiam eum, qui
 quamuis ab hostium partibus stare videat-
 ur, tamen sagittas contrà minimè mittit,
 in amicorum numero quodammodo ha-
 bere oportet. Quocirca etiam diuinū ora-
 culum clamat, Qui non est contravos, pro
 vobis est.

Eutonio Diacono. 4.

Quandoquidem eos etiam qui Scriptu-
 rarum lectioni animum valde additū ha-
 bent, haud te accusabo, qui in earum le-
 ctione minimè versaris: verum breuiter
 hoc dixerim, quod quemadmodum Apo-
 stolus stellas eos appellat, qui per optimā
 viuendi rationem spectantium animos il-
 luminant, his verbis vtens, inter quos estis
 vt luminaria in mundo: sic etiam Daniel
 stellas eos vocat, qui & pietate clari sunt,
 & vitam optimè constituunt. Ait enim:

G g iij

Et cecidit in terrâ à stellis, & à virtute. Nō quòd stellæ ceciderint, vt quidam opinati sunt (absit) sed quòd Antiochus Epiphanes (nam de eo Angelus sermonem habebat) à Machabæis insigniter superatus sit, ac Iudaico imperio exturbatus. Nō enim dixit, Stellæ ceciderunt: verum ille à stellis præclare pugnantibus cecidit, hoc est, virtus ac profligatus est. Quòd si quis vocabulum istud ἐπέσει, pro ἐπάταξεν, id est, percussit, accipiat (nam hoc quoque sensu persæpe vsurpatur, vt in hoc loco, ἐποιον, id est, percussit, & manus eius sanauerunt) secunda videlicet syllaba per diphthongū scripta, potest, illud dici, quòd septem fratres, ac matrem, & sacerdotem Eleazarū, qui præclaram ac fulgidam vitam ostenderunt, atque siderum instar in terra extiterunt, percussit. Machabæus enim Persica lingua dominum sonat. Ea igitur tempestate, qua aduersus clarissimos illos viros audacia præceps actus Antiochus huiusmodi tragediam excitauit. Machabæi coactis copiis è regione propulerunt. Vnde etiam iis, qui tormētis excruciatii sunt, nomen ob victoriam remāsit. Machabæi enim illi quoque appellati sunt, qui Machabæorum temporibus horrendos & immanes cruciatus pertulerunt, nec paternas leges eiurarunt.

Eidem. 5.

Non tanquam nemo Ecclesiæ bellum indicturus, atque extinguere adnixurus esset, verum quòd multi quidem aduersus eam pugnaturi, sed tamen vincēdi ac profligandi essent, dictum est, Et portæ inferi non præualebunt aduersus eam, subaudi Ecclesiam. Sic quippe cōtigit. Oppugnata enim est, sed non oppressa: verum iis ipsis, qui eam extinguere tentauerunt, splendidior emicuit. Quid igitur miraris, si sancti etiam viri bello exagitetur? Ex bellis enim præclariora trophæa, atque ornatiora spolia esse videntur.

γῆν, ἀπὸ τῆς ἀπέων ἢ ἀπὸ τῆς δυναμείας. ὅς τῆς ἀπέων πεπλοκότων, ὡς ἀνήθισσαν τινες. ἀπαγα. ἀλλ' ὡς Ἀπόχως τῆς Ἐπιφανῆς. περὶ γὰρ αὐτῶν τῶ ἀγγέλω ὁ λόγος, ἔπειτα τῆς μακκαβαίων λαμπρῶς ἠτήθέντος, ἢ τῆς Ἰσδ' αἰκῆς ἀρχῆς ὀκτεπλοκότους. γὰρ εἶπεν, οἱ ἀγέρες ἔπεισαν, ἀλλ' οὐκ εἶπεν ἔπειτα τῆς ἀπέων λαμπρῶς ἀγωνισμῶν πεπλοκέ. τῆς τῆς ἠτήθη. εἰ δέ τις τὸ ἔπεισαν, ἐπάταξεν ὀκτάβοι. ἢ ἕπος γὰρ πολλάκις λέγεται, ὡς τὸ ἔπεισαν, αὐτῶν τῶ ἐπάταξεν, ἢ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἰάσαντο, τῆς δὲ τετρας συλλαβῆς διφθόγῳ γὰρ φορηδῆς, δύναται λέγειν, ὅτι ἐπάταξεν τοὺς ἐπὶ ἀδελφῶν, ἢ τὴν μητέρα. Ἐλεάζαρὸν τε τὸν ἱερέα, λαμπρῶν ἢ ἀφράπησαν πολιτείαν ὅτι διεξάμυνες, ἢ καδάσφ' ἀγέρας ἐν γῆ φανέντας. Μακκαβαῖος γὰρ ἐρμηνεύεται, οἷον ἐπαρ' ἀγέρας, κοίρανος, τῆς δὲ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς χυροῖς τοιγαροῦ ὀκτείνους, ἐν οἷς ἢ χ' τῆς εὐδοκίμωνων ὀκτείνων ἀνδρῶν ἐπολιμήτη τῶ Ἀπόχως τεραγῶν, οἱ Μακκαβαῖοι συζῆτες. ἐξήλασαν ὀκτεῖνοι τῆς χόρας. οἷον τῶν βασινοῦσιν τὸνομα ἐξήλασαν. Μακκαβαῖοι γὰρ ἐκλήθησαν ἢ οἱ ἐν τοῖς Μακκαβαῖοις χροῖοις τὰ ἀνήκετα ἔπειτα μετ' ὀκτείνους, ἢ μὴ ἐξομοσάμενοι τοὺς πατέρας ἰόμβας.

Τῶ αὐτῶ. ε.

Οὐχ ὡς μηδεὶς πολεμήσοντος, καὶ σβέσαι ὅτι χειρῶν, ἀλλ' ὡς ἀπ' ἐπισημῶν μὲν πολλῶν, ἠτήσομένων δὲ χ' κράτος εἶρηται, ἢ πέλας ἀδου ἢ χαπρῶσιν αὐτῆς, τῆς ὀκτείνουσας δὲ δυνάτοπι. οὕτω γοῦν χ' γέροντες ἐπολιμήτη μὲν γὰρ, ὅς ἠτήθη δὲ. ἀλλ' αὐτῶ τῆς σβέσαι ὅτι χειρῶν τῶν λαμπρῶν ἀπεφάνθη. πεποινωθαυμάζεις, εἰ ἢ οἱ ἀγνοῖ ἀλλὰ πολέμου τῶν ὀκτείνων λαμπρῶν φαίνεται τὰ πρῶτα, ἢ σέμνοπι τὰ σῦλα.